

Autor: Karel Veliký

Kriminální román zfilmoval v roce 2005 režisér Michele Placido 1] podle stejnojmenného románu (*Romanzo criminale*, 2002) soudce Giancarla de Catalda. Divácký úspěch způsobil, že v letech 2008 až 2010 vznikl dvaadvacetidílný televizní seriál, v němž Nera místo velice hodnověrného Scamarcia hraje Emiliano Contorti a také osudy postavy jsou pozměněny. Zde se Nero např. účastní na iniciativě *Costruiamo l'azione* (CLA) profesora Renata Sargeniho, což je rovněž postava inspirovaná někdejšími skutečnými vůdci této „kulturně-militantní“ organizace, kriminologem a psychiatrem Aldem Semerarim a docentem politologie Paolem Signorellim, jenž vyučoval na klasickém gymnáziu v Římě. Sám De Cataldo charakterizuje Nera takto: obdivovatel a žák Julia Evoly praktikující „ozbrojenou spontánnost“ spjatou s NAR, bdící neboli „probuzený válečník“, *guerriero senza sonno* (doslova „válečník beze spánku“) puzený nezhasitelnou vůlí jednat, přičemž motivací jeho jednání je pouze „jednání o sobě“. Pod devízami „akce pro akci“ a „násilí pro násilí“ má takové konání cíl v sobě samém. Důležité není politično, ani peníze ani úspěch vlastních gest. Důležitá je akce sama – s naprostým odstupem vůči jejímu výsledku.

Právě tak čteme v *Árijské nauce* o „čistotě činu“, že „musí být chtěn sám o sobě, bez jakéhokoli hmotného účelu, bez jakékoli vášně a lidské pohnutky“ (str. 23), což je doplněno odpovídajícím citátem z Bhagavadgíty, posvátného spisu kasty kšatrijů. V knize *Jezdit na tygru* Evola rovněž vysvětluje, že je třeba jednat nepodmíněně, bez touhy, bez ohledu na to, jaké plody sklídíme: „Podstatné je zde snoubení života s rizikem, k němuž dochází za hranicemi sebezáchovy, včetně situací, kdy samotné eventuální fyzické zničení je paralelní s dosažením absolutního smyslu existence a tak se uskuteční ‚absolutní osoba‘.“ (str. 140) Takový typ 2] člověka „jedná ve světě, aniž by byl z tohoto světa“: „Člověk, o němž uvažujeme, se cítí naprosto mimo společnost, neuznává žádnou morální oprávněnost požadavku či výzvy, aby se zařadil do absurdního systému.“ (str. 206) Že k tomuto typu patří

také De Cataldův Nero, držící si odstup i od lidí ze samého okraje společnosti, není asi třeba dále dokazovat. Zbývá jen upřesnit, že to, co si člověk může dovolit, má být pověřováno výlučně tím, čím je – to znamená mocí, již vládne sám nad sebou.

Poznámky

1] Michele Placido je u nás znám spíše jako herec, představitel komisaře Corrada Cattaniho ze seriálu Chobotnice, mafiánského zabijáka ze **Sicilské spojky** nebo sovětského majora Bandury z **Afghánského zlomu**.

2] Typičnost představuje bod, kde se setkává individuální (osoba) s nadindividuálním, je hranicí mezi nimi, jíž odpovídá dokonalá forma. Typičnost zbavuje individuálnosti v tom smyslu, že osoba ztělesňuje prostě nějakou ideu, kánon či funkci (*Jezdit na tygru*, str. 137).